

Ririro

Pinokio

Bio jednom jedan stari obućar po imenu Đepeto. Jednog dana je dobio poseban komad drveta. Odlučio je da ga pretvori u prelepu drvenu lutku. Ali kada je Đepeto počeo da seče drvo, ono je počelo da vrišti „Aaahhh, stani! To boli!“ Na svoje iznenađenje, Đepeto je primetio da je drvo živo! Brzo je napravio lutku i spustio Pinokija na zemlju. Pinokio je pobjegao što je brže mogao, ali je Đepeto srećom uspeo da ga uhvati.

„Želeo bih da idem u školu, oče“, rekao je Pinokio jednog dana. Đepeto je isto to želeo za svog sina, ali nije imao dovoljno novca da mu kupi bukvar. Tako da je Đepeto prodao svoj kaput. Tresući se od hladnoće, ali sa knjigom u rukama vratio se kući. Sledećeg dana Pinokio je otišao u

školu. Želeo je da nauči sve da bi mogao da zaradi mnogo novca i da ocu kupi novi kaput. Ali na putu do škole, Pinokio se zaigrao i zaboravio da ode u školu! Čak je prodao svoj bukvar da bi kupio kartu za lutkarsku predstavu.

Pinokio je lutkaru ispričao kako mu je otac prodao kaput. Lutkaru je bilo žao Đepeta i dao je Pinokiju pet novčića da ocu kupi novi kaput. Kada je Pinokio bio na putu do prodavnice, prevarila su ga dva prevaranta. Vezali su ga za drvo i hteli da mu ukradu novčiće. Ali Pinokio ih je dobro sakrio i prevaranti su ga ostavili vezanog za drvo, ali nisu našli novčiće.

Srećom po Pinokija, vila je živela preko puta drveta i sve je videla. Bilo joj je žao Pinokija i oslobodila ga je. Pinokio joj je pričao o svojim avanturama, ali kada je pitala gde su novčići sada, lagao je. I odmah je počeo da mu raste nos! Ovo je iznenadilo Pinokija i on je obećao da više neće lagati. Vila ga je poslala ka Đepetu. Ali na putu je ponovo naleteo na prevarante i ovaj put su mu ukrali novčiće.

Đepeto je bio srećan što je Pinokio ponovo kod kuće, ali je bio ljut što je prodao svoju knjigu. Ipak, Đepeto je Pinokija vratio u školu. Ovog puta Pinokio je naleteo na najlenjeg

dečaka u školi. Karlo je ubedio Pinokija da mu se pridruži u poseti Zemlji igračaka. Pinokio mu se pridružio i zabavljao se nekoliko dana. Ali onda, jednog dana, probudio se sa ogromnim magarećim ušima! Nije mu trebalo dugo da se potpuno pretvori u magarca. To se dešava kada bežite iz škole!

Kad je postao magarac, Pinokio je prodat i prema njemu se loše postupalo. Na kraju je neko čak hteo da ga ubije zbog njegove kože. Preklinjao je vilu da mu dođe u pomoć i došla je. Ali Pinokio je već bio skočio u more da pobjegne od gadnog čoveka. Tamo ga je progonila ogromna ajkula! Plivao je najbrže što je mogao, ali ga je ajkula ipak progutala.

U ajkulinom stomaku bio je mrkli mrak. "Upomoć!" vrisnu Pinokio. Onda je kao iz vedra neba ugledao malo treperenje vatre. Nije mogao da veruje svojim očima! Đepeto je držao baklju. Otac i sin pali su jedno drugom u zagrljaj plačući od sreće. Ispričali su jedan drugom sve avanture koje su imali i pronašli način da pobjegnu iz stomaka ajkule.

Kada su Đepeto i Pinokio nakon mnogih drugih avantura stigli kući, čuo je da je vila u bolnici. Poslao joj je poslednji novac koji je imao kako bi mogla da priušti najbolje lekare. Vila je bila toliko zahvalna da je Pinokija pretvorila u pravog dečaka. I Đepeto i Pinokio su živeli srećno do kraja života.